

На книжкову полицю видавця та журналіста

Історичні витоки видавничої справи, журналістики в Україні сягають літописних часів, а динаміка їхнього розвитку в сучасну добу набуває неабиякого прискорення. Принципових змін і удосконалення набуває нормативно-правова база видавничої діяльності, виникають нові поняття і категорії, пов'язані з технологічними процедурами в журналістиці і книговиданні, зростають нові покоління професіоналів, які працюють у галузі журналістики і книговидання.

Тож природно, що виникає реальна потреба осмислити ці процеси, дати їм пояснення, а окремі положення, явища, поняття сформулювати, пояснити, оскільки без цього друковане, мовлене слово, інформація не будуть достатньо зрозумілими і дієвими. З огляду на це, досить суттєвим фактом є поява, щойно виданого в Україні енциклопедичного словника-довідника "Енциклопедія для видавця та журналіста" / Ю. В. Бондар, М. Ф. Головатий, М. І. Сенченко ; МАУП, Кн. палата України. — К. : ДП "Видавничий дім "Персонал", — 400 с. — Бібліогр.: с. 397—399.

Словник містить визначення і тлумачення понять царини видавничої справи та журналістики, почасти бібліотекознавства, історико-біографічні довідки про українські мас-медіа та видавництва, відомих журналістів, публіцистів, видавців. Його автори — відомий український журналіст, організатор видавничої справи Ю. В. Бондар, доктор політичних наук, професор М. Ф. Головатий, директор Державної наукової установи "Книжкова палата України ім. Івана Федорова", доктор технічних наук, професор М. І. Сенченко, окрім подання базових загальноживаних термінів і визначень, сформулювали і подали деякі нові, ще маловживані, намагалися стисло розкрити зміст окремих Законів України, міжнародних правових документів, що мають відношення

до енциклопедії. Чи не вперше в Україні в словнику подано біографічні довідки про понад 300 відомих українських журналістів і видавців, уміщено довідки про найпомітніші українські та зарубіжні ЗМІ, установи та організації. Читач знайде в енциклопедії дані про провідні навчальні заклади, які займаються підготовкою фахівців із журналістики та книговидавничої справи. Суттєвим є й те, що у виданні багато термінів і понять стосуються інформаційного простору, особливостей його функціонування, а також наведено ті, які пов'язані з інформаційно-комунікативною сферою, політологією, психологією, управлінням людськими та матеріальними ресурсами, маркетингом, юриспруденцією тощо.

Вагомість, доказовість енциклопедичних матеріалів забезпечуються тим, що при їхній підготовці використовувалися найрізноманітніші інші довідкові джерела, відомі фахівцям: Кодекси і Закони України, чинні стандарти, навчальні публікації та матеріали. Змістовна характеристика видання підтверджується і посилюється наведеним наприкінці видання списком використаної та рекомендованої літератури. Суттєвим при цьому є й те, що до кожного поняття, терміна, персоналії подано окремо літературу, якою читач, користувач може скористатися за нагодою і потребою, особливо у разі поглиблення свого інтересу і знань.

У цілому енциклопедичний словник містить понад 3600 статей і фактично є на сьогодні найповнішим в Україні спеціальним довідниковим виданням царини журналістики та видавничої справи. Шкода, лишень, що енциклопедія видана досить малим тиражем — 500 примірників, а коло її читачів і користувачів в Україні є надто широким — це студенти вищих навчальних закладів, фахівці сфери масової комунікації, журналісти, літератори, книговидавці та книгознавці, усі, хто цікавиться проблемами інформації та видавничої справи. Сподіваємося, що рецензоване видання буде для них цікаве і корисне.

Іван Бідзюра,

доктор політичних наук, директор Україно-Азербайджанського інституту соціальних наук МАУП (м. Київ)